

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2896/2023
16.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА и ББ, обоје из ..., као правних следбеника пок. ВВ, бив. из ..., чији је пуномоћник Владимир Слијепчевић, адвокат из ..., против туженог Института за економику пољопривреде, Београд, чији је пуномоћник ГГ из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 327/22 од 03.06.2022. године, у седници одржаној дана 16.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 327/22 од 03.06.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3299/19 од 02.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев сада пок. тужиље ВВ, бив. из ... којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име разлике у заради за време привремене спречености за рад у периоду од 22.02.2011. године до 02.06.2011. године исплати износ од 190.069,99 динара са законском затезном каматом од 02.06.2011. године до исплате као и на име неисплаћене отпремнине да јој исплати износ од 857.549,70 динара са законском затезном каматом од 27.06.2011. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 36.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 327/22 од 03.06.2022. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 3299/19 од 02.02.2021. године садржана у делу става првог изреке којим је одбијен као неоснован тужбени захтев за исплату износа од 857.549,70 динара на име неисплаћене отпремнине, са законском затезном каматом од 27.06.2011. године до исплате, а жалба тужиље у том делу одбијена је као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је обавезан тужени да тужиљи на име разлике у заради за време привремене спречености за рад у

периоду од 22.02.2011. године до 02.06.2011. године исплати износ од 190.069,99 динара са законском затезном каматом од 02.06.2011. године до исплате. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 237.303,00 динара са законском затезном каматом од наступања извршности пресуде до исплате, а захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка одбијен је као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 31.601,00 динара са законском затезном каматом од наступања извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против става првог изреке правноснажне другостепене пресуде тужиоци су изјавили благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију и тражио накнаду трошкова ревизијског поступка.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Тужба ради исплате је поднета 21.02.2012. године. Вредност предмета спора у побијаном делу је 857.549,70 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

У конкретном случају, пок. тужилца ВВ, бив. из ... је тужбом тражила исплату разлике зараде и отпремнине. Дакле, тужбени захтев се не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа у смислу члана 441. ЗПП, па зато ревизија није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП, јер ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Туженом не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка за одговор на ревизију, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

-3-

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић